

PORIADOK SVÄTÝCH OMŠÍ
FARNOSŤ SVÄTÉHO MICHALA ARCHANJELA

TEL. 034/77 340 96, MOBIL: 0910/228 549

NEDELA 28. JANUÁR	8.15	4. NEDELA V CEZROČNOM OBDOBÍ Suchohrad: na úmysel Božie požehnanie pre Oľgy s rodinami <i>Koncert v kostole v Suchohrade s príležitosťou spomienky na bl. T. Zemana</i>
	9.30 15.00	
PONDELOK 29. JANUÁR	8.00	Božie požehnanie pre Annu, Barboru a Janu
UTOROK 30. JANUÁR	17.00	na úmysel
STREDA 31. JANUÁR	17.00	<i>Spomienka Svätého Jána Bosca, kňaza</i>
		farníkov
ŠTVRTOK 1. FEBRUÁR	17.00	<i>Za povolania na kňazský stav</i>
		Živých a zosnulých členov ružencového bratstva
PIATOK 2. FEBRUÁR	16.00	SVIATOK OBETOVANIA PÁNA – HROMNICE <i>Adorácia Najsvätejšej Sviatosti</i> <i>Požehnanie s Oltárnou Sviatosťou</i> † Karol Bartalský Suchohrad: na úmysel
	16.45	
	17.00	
	18.00	
SOBOTA 3. FEBRUÁR	8.00	<i>Spomienka Svätého Blažeja, biskupa a mučeníka</i>
		Na úmysel P. Márie
NEDELA 4. FEBRUÁR	8.15 9.30 15.00	5. NEDELA V CEZROČNOM OBDOBÍ Suchohrad: Na úmysel † Viliam Doršic 2. výročie <i>Adorácia Najsvätejšej Sviatosti</i>

❖ Dnes o 15.00 hod. vás pozývam do kostola v Suchohrade na koncert k spomienke bl. Titusovi Zemanovi. Po skončení ste pozvaný do kultúrneho domu na guláš. Bude vystupovať mužský spevácky zbor Chorus Augustini z Marianky.

❖ V piatok 2. februára, na sviatok Hromníc si môžete priniesť do kostola **sviece**, aby boli posvätené a mohli ste ich doma s vierou a modlitbou používať pri zlom počasi na ochranu Vašich príbytkov.

❖ V piatok je **prvý piatok mesiaca** k úcte Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. hod. bude požehnanie. Prijmite sv. spovedň a sv. prijímanie podľa želania Pána Ježiša ako vynáhradu za hriechy. Od 16.30 spovedám deti

❖ V sobotu na spomienku sv. Blažeja sa bude počas sv. omše vysluhovať **požehnanie hrdla** so sviecami ako Božia pomoc proti chorobám tela a duše.

❖ Budúcu nedeľu po sv. omši bude stretnutie ruženčiarov, pomodlíme sa desiatok ruženca a vymeníme si tajomstvá posvätného ruženca na ďalší mesiac.

FARSKÝ LIST

Záhorská Ves – Suchohrad

28. JANUÁRA 2018

Č. 5

farár Marián Kuffa

Pane, nauč ma niečo od tejto prostitútky

Teraz sa už môžem po rokoch priznať, že keď som išiel do seminára, ťažko som to znášal. Bol som naučený na iný spôsob života: karate, horolezectvo, puška, kone, les... a zrazu šok.

Prvú noc v seminári som otvoril okno a predomnou bol štvormetrový múr. Hľadal som chyty, vstupy, akoby som ten múr ako horolezec preliezol. Obdivoval som mladých 18-ročných chlapcov, ktorí prišli so spevom a radosťou a tichučko som im závidel. Bože, daj aj mne radosť. Ja som mal 30 rokov, dlhé vlasy, strapatý, neholený... a bolo treba sa zrazu holiť, česať, obliekať do reverendy.

Prvý raz nás pustili domov na Dušičky. Bohoslovci vedia, ako to vyzerá s návštevami: tetka, babka, krstná, treba obísť všetky domy. Druhý deň mi vyšiel čas aj na iné domy, aj na verejný dom, kde som predtým už bol.

Vošiel som do dverí, naraz vybehol oproti mne veľký pes, oňuchal ma a keďže si ma pamätal, vrátil sa nazad. Oproti dverám sedel chlap, ktorý hral karty, mal v ruke kartu a išiel prebiť. Keď ma uvidel, cigareta mu skoro z úst vypadla... Všetci stíchli.

Naraz som zboku zbadal ženu, môžeme ju volať Mária Magdaléna. Ak to poviem drsnejšie, tak prostitútky. Žlté vlasy, silno odfarbené, ona nebola namaľovaná, ale natretá. Hrubo natretá. Čierno-fialovo-modro-zelené oči, červené jablká umelo na lícach a pomarančové ústa.

Táto žena sa rozbehla proti mne. Pomyslel som si: Ide ma zvaliť? Chytila ma za ruku... a chcela ju pobožkať. Stiahol som ruku... Prečo mi ju ide bozkávať? Čo som svätec? A skôr než som si to uvedomil, dostal som pusku na líce. Pomarančovú, marhuľovú.

Tá žena sa vrátila naspäť a pustila sa do plaču. Spýtal som sa ich hovorca: „Čo sa jej stalo?“

„Vieš, Maroš, ona ťa čakala...“

„Ako čakala?“

„Čakala... Keď pustili na Dušičky bohoslovcov domov, ona povedala, že prídeš. My sme jej všetci hovorili, že už nie, už išiel študovať za farára a do tohto verejného domu už nikdy nevstúpi. Ona jediná nás presviedčala, že prídeš. Hovorili sme jej stále: Neprišiel včera, nepríde ani dnes. Maroš, a ty si prišiel!“

Ticho zvesili ušili, ani nepípli.

Duchu Svätý, teraz by som mal niečo povedať. Ale čo?

Pristúpil som k tej žene. Predbehla ma. Chytila fľašku, neviem čo v nej mala: Ak mi chcete rozprávať o Bohu, toto je môj Boh. „Ak budete rozprávať niečo iné, roztrepem vám ju o hlavu...“

„Milá pani, toto nie je váš boh. Boh, ten istý Boh, ktorý je aj mojím Bohom, je niekto celkom iný. Je to Ten, ktorý vás neprestal milovať. Ujasnime si jednu vec: On vás neprestal milovať a miluje vás takú, aká ste. Nemusíte ani malíčkom pohnúť, ani sa zmeniť, nič. Boh nemiluje podmienene ako my ľudia. Boh miluje nepodmienečne, on ťa má rád takú, aká si!“

Rozplakala sa, pustila fľašku a plakala silno. Tie farby na jej tvári sa jej začali rozlievať ako dúha, všetko sa zlialo, začala si utierať slzy, sliny, všetko.

Pozrel som sa bokom a tam som zbadal muža, bez ženy, ako leží na posteli. Spoznal som ho. Pane, Bože, Duchu Svätý, veď ja toho muža poznám. Bol to žobrák, alkoholik, mohli by sme ho nazvať lotor, darebák, gangster. Ak by ste mu dali akýkoľvek prívlastok, vždy by ste sa trafili. Mohli by sme podľa Svätého Písma citovať, prečo mu nepomôcť.

Keď sme chodili do kostola, či z kostola, on tam ležal v tráve, doriadený, špinavý. Bol to ochrnutý chlap... a predstavte si, táto žena, prostitútko, ho zdvihla, okúpala, nakrmila, uložila do svojej postele. Nemala z neho nič ako zo svojho zákazníka, keďže bol ochrnutý.

Keď som to videl, začal som sa modliť: Pane Bože, aký škaredý obal, aké krásne jadro som tu našiel. Pane, nauč ma niečo od tejto ženy, od prostitútky. Aby som sa nevyhováral a ešte sa maskoval Svätým Písmom. Pane, nauč ma, aby som pomáhal ľuďom tak, ako táto žena. Bože, aký

škaredý obal, ale aké krásne jadro som našiel. V tomto dome plnom peľochu nádherné jadro, nádherný diamant.

Obrátil som sa k tej žene, uslzenej, rozmazanej: „Prečo ste to urobili?“

Povedala to drsne: „Čo som ho mala nechať, nech zdochne ako pes?“

Pristúpil som k nej a hovorím jej: „Milá pani, ja neverím, že vy budete zatratená, neverím tomu...“

Rozplakala sa silnejšie. Keď doplakala, poutierala sa a hovorí: „Keď vy budete farárom, pôjdem k vám na spoveď!“ Splnilo sa to po rokoch, Prozreteľnosť Božia to tak chcela, predstavte si to.

Tesne pred jej smrťou ma zavolali, dobehol som ešte v montérkach do nemocnice. Nemôžem vám povedať hriechy, ale môžem povedať, že to bola taká krásna spoveď, že som si povedal: Pane, je pravda, čo si hovoríš: Mýtnici a prostitútky nás predídu do Božieho kráľovstva.

Pre akú vlastnosť? Pre pokoru. Veľkí hriešnici a veľkí svätci. Oni sú pokornými ľuďmi, nepotrebujú sa robiť pred druhými, akí sú čnostní. Oni sú blízko pri Bohu, lebo sa hnusne nenafukujú. Neporovnávajú sa so susedom, kto je lepší, kto chodí viac do kostola, na prijímanie.

Veľkí svätci a veľkí hriešnici toto nerobia. Porovnávajú sa s Ježišom a vždy vedia, že sú maličkí, sklopia oči.

Priznám sa vám, keď mi je ťažko, modlím sa k tejto žene, nemodlím sa za ňu. Možno je tu nejaký dogmatik, ktorý by ma chytil za ucho. „Pani, na zemi som vám pomohol, však? Teraz vy pomôžte mne, zhora. Prosím. Máte blízko k Ježišovi, pomôžte, vyproste, veď je to pre mojich chlapcov a dievčatá.“ Títo ľudia náš často predbehnú.

